

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 992/2015
24.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.П., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.П., адвоката М.А., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.146/13 од 17.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.708/15 од 01.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.11.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.146/13 од 17.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.708/15 од 01.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр.146/13 од 17.04.2015. године окривљени С.П. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године.

Наведеном пресудом на основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног С.П. трајно је одузет један пакетић од белог папира ишаран у облику писамцета, у коме се налази прашкаста супстанца светло-смеђе боје за коју је вештачењем утврђено да је опојна дрога хероин бруто тежине 0,8 грама за коју је одређено да ће се након правноснажности пресуде уништити у складу са законом, а на основу члана 87. КЗ изречена је мера безбедности одузимања предмета тако што је од окривљеног С.П. одузет један мобилни телефон црно-сиве боје марке "... " модел ... ИМЕИ броја ... са припадајућем СИМ картицом ... мобилног оператера серијског броја ...

На основу члана 264. став 1. ЗКП суд је окривљеног С.П. обавезао на плаћање судских трошкова насталих на име вештачења у износу од 18.072,00

динара, као и на плаћање трошкова судског паушала на износ од 3.000,00 динара коју је окривљени дужан да уплати у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.708/15 од 01.09.2015. године одбијена је као неоснована између осталих и жалба браниоца окривљеног С.П., а пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.146/13 од 17.04.2015. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.П., адвокат М.А., без навођења законског основа, али из образложења захтева произилази да је исти поднет због повреде закона из члана 439. став 2. ЗКП, без стављања предлога.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.П. је неоснован.

Бранилац окривљеног С.П. у захтеву наводи да радња извршења кривичног дела којом један хероински зависник омогућава себи и другом хероинском зависнику да дођу до опојне дроге, не може бити посредовање у продаји или у куповини у смислу даљег стављања у промет опојне дроге, јер из свих неспорних чињеница произилази да је предметна количина хероина требала одмах или веома брзо бити искоришћена од стране окривљеног П. и П.П. У захтеву се даље наводи да је радње извршења кривичног дела за које је окривљени С.П. оглашен кривим требало квалификовати као кривично дело омогућавања уживања опојних дрога из члана 247. КЗ, а не као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног С.П. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног С.П. стичу сви објективни и субјективни елементи кривичног дела за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, које је Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**